

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 21 / III Legislatura / Segon període

Dijous, 17 de novembre de 1988

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Proposició no de Llei sobre la Celebració
del 750 Aniversari de la Conquesta de la
Ciutat de València

Proposició no de Llei sobre l'Aplicació
de la Llei de Normalització Lingüística

SUMARI

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i dotze minuts.

Proposició no de Llei sobre la Celebració del 750 Aniversari de la Conquesta de la Ciutat de València (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sr. Nualart (IC) (p. 319).

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1 i 2, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 319).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Camps i Vallejo (CiU) (p. 320).

Posició dels grups no esmenants : I. Sr. Martín (M) (p. 321), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 321) i I. Sr. Dalmau (S) (p. 321).

Posició del grup presentant : I. Sr. Nualart (IC) (p. 322).

Se suspèn la sessió a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i catorze minuts.

Posició del grup presentant : I. Sr. Nualart (IC) (p. 322).

Votació : *aprovada per unanimitat* (p. 322).

Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 322).*

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Descals (CiU) (p. 323).*

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Martín (M) (p. 324), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 324), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 324) i I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 325).*

Posició del Grup presentant : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 325).*

Votació del text transaccional : *aprobat per unanimitat (p. 326).*

La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i dos minuts.

S'obre la sessió a les quatre de la tarda i dotze minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, l'I. Sr. Cadevall, i del Secretari en funcions, l'I. Sr. Vernet (en substitució de l'I. Sr. Padilla). Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Vintro.

Hi són presents les diputades i els diputats membres de la Comissió l'I. Sr. Padilla, l'I. Sr. Serratúsell (en substitució de la I. Sra. Sannabra), l'I. Sr. Masó, l'I. Sr. Vila i Foruny, l'I. Sr. Descals, l'I. Sra. Ribes, l'I. Sr. Montalat, l'I. Sr. Coll i Bertran, l'I. Sr. Jané, l'I. Sr. Camps i Vallejo, H. Sr. Ferrer i H. Sr. Cahner, pel G. p. de Convergència i Unió; l'I. Sr. Dalmau, l'I. Sr. Manuel Nadal i l'I. Sr. Soto, pel G. Socialista; l'I. Sr. Riera i Gassiot i l'I. Sr. Nualart, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; l'I. Sr. Vidal-Quadras, pel G. p. Popular; l'I. Sr. Carod-Rovira, pel G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i l'I. Sr. Martín, pel G. Mixt.

Ordre del dia

1. *Proposició no de Llei sobre la Celebració del 750 Aniversari de la Conquesta de la Ciutat de València.*

2. *Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística.*

El Sr. PRESIDENT : S'obre la sessió.

Bona tarda. Aquesta convocatòria és una convocatòria..., ja tenen l'ordre del dia vostès : debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Celebració del 750 Aniversari de la Conquesta de la Ciutat de València i debat i votació de la Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística.

Abans de procedir al debat i la corresponent votació d'aquestes proposicions no de llei, jo demanaria que els grups parlamentaris que tinguin substitucions que les passin, i comunicar —per a qüestions d'enregistrament— que ha estat substituït el Secretari senyor Padilla, per aquesta sessió, pel Diputat senyor Vernet.

Per tant, podem procedir al primer punt : debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Celebració del 750 anys de la Conquesta de la Ciutat de València, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per defensar aquesta Proposició no de Llei, té la paraula el senyor Nualart.

Proposició no de Llei sobre la Celebració del 750 Aniversari de la Conquesta de la Ciutat de València

El Sr. NUALART : Sí, gràcies, senyor President. En primer lloc per dir que a la Proposició no de Llei, en el text, hi ha un error; quant al segon punt, diu : «la participació de la nació catalana», ha de dir : «la participació de la Generalitat de Catalunya». Això com a qüestió prèvia.

El meu Grup ha presentat aquesta Proposició no de Llei entre altres coses per tres qüestions que considera fonamentals. Una primera, perquè entenem que la celebració dels 750 anys de l'entrada simbòlica de Jaume I a la ciutat de València no és només un acte per celebrar en el País Valencià, sinó que entenem que aquest és un acte i és una celebració que correspon als Països Catalans. Aleshores, entenem que el Principat també té no només el dret, sinó l'obligació de participar en aquests actes.

La segona qüestió del perquè s'ha presentat aquesta Proposició no de Llei és que a partir de la democràcia hi ha hagut un retrocés en el fet dels Països Catalans. Si bé a l'època de la clandestinitat i els primers anys de la transició hi havia més relació entre els Països Catalans, actualment, en això hi ha un retrocés, i considerem que el que hi ha hagut també és una manca de participació dels tres governs, dels governs autonòmics dels països que formen part dels Països Catalans i, per tant, entenem que hi ha d'haver una relació molt més estreta a partir d'ara. Per tant, és pel que nosaltres, també, presentem aquesta Proposició no de Llei.

I, com a tercera qüestió, és que la Constitució i l'Estatut permet en que hi hagi unes relacions més íntimes entre els països que tenen la mateixa llengua, la mateixa cultura. Aleshores, si bé nosaltres entenem que hi hauria d'haver altres relacions a part de les lingüístiques i les culturals i, per això, quan nosaltres demanem que es reformi la Constitució i es reformi l'Estatut, entre altres coses entenem que és perquè hi pugui haver més relacions entre els Països Catalans, és per això que nosaltres, també, hem presentat aquesta Proposició no de Llei.

Segurament és desig de molts de nosaltres o d'alguns parlamentaris que, en un temps no molt llunyà seria desig nostre que nosaltres poguéssim tenir intervencions no només en el Parlament que representa el Principat, sinó en un Parlament que representés els Països Catalans.

Nosaltres diem que ha de ser la Generalitat de Catalunya la que ha d'oferir la participació, perquè entenem com a Generalitat de Catalunya totes les institucions que en formen part; no només la Generalitat com a Govern, sinó també aquest Parlament i les altres institucions. Però aquesta participació no la veiem només com una participació de protocol, una participació de fer avinent que nosaltres també celebrem aquest aniversari, sinó que entenem que ha de ser una participació activa i, per tant, aquesta participació s'ha de convertir en una sèrie d'actes que expliquin —sobretot a la joventut— la realitat dels Països Catalans.

Jo espero que la majoria de les senyores i els senyors diputats estaran d'acord amb aquesta Proposició no de Llei, i, si bé no amb el fons de l'exposició, amb el fons de la realitat dels Països Catalans, sí almenys amb la solidaritat del Principat envers el País Valencià.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nualart. Han presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup de Convergència i Unió. Per defensar l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Carod-Rovira. Té la paraula el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President. Suposo que deu ser defensa de l'esmena i també posicionament general del Grup a l'entorn de la proposta d'Iniciativa per Catalunya. És a dir, una única intervenció.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, perquè no hi haurà posicionament dels que ja hagin fet l'esmena.

El Sr. CAROD-ROVIRA : D'acord. El nostre poble és un poble amb afecció per la història, seduït per la història, que ha fet servir també sovint la història com a aixopluc; un poble, doncs, amb una certa afecció per les commemoracions i els aniversaris, constatació que aquesta Comissió coneix prou bé, i el

seu President ben particularment. En aquest sentit, els 750 anys de la Conquesta de València, com l'any passat, els 750 d'anys de la conquesta de Menorca són, a l'entendre del nostre Grup, la culminació d'un procés de vertebració nacional que es va produint a partir dels segles, un procés fet, bàsicament, a partir de la fixació del domini lingüístic i la creació d'una cultura nacional ben diferenciada en el marc europeu i mediterrani. Algunes de les pàgines i dels noms més il·lustres de la literatura en llengua catalana tenen justament el seu origen, el seu marc i els seus autors en l'àmbit geogràfic del País Valencià.

És doncs, per aquest motiu que, sota cap concepte creiem que aquest Parlament no podria considerar com a cosa aliena aquesta proposta de Commemoració que fa el Grup d'Iniciativa per Catalunya i a la qual nosaltres ens afegim, en el sentit que sigui també el Parlament de Catalunya qui expressi la seva voluntat de participar en la Commemoració d'un fet històric que afecta el conjunt de territoris de llengua i de cultura catalanes.

El sentit de les nostres esmenes se situa, precisament, just en aquest punt fonamental i és el d'entendre que aquest àmbit geogràfic de llengua i de cultura catalanes, potser no queda, amb la claredat que a nosaltres ens hauria agradat de trobar, no queda reflectit en la Proposició no de Llei del Grup proponent.

Per això la primera esmena fa referència a variar el redactat inicial en el sentit que podia semblar que hi havia una desconexió, no només geogràfica, sinó també lingüística, cultural i, en definitiva, nacional entre el poble del Principat de Catalunya i el poble del País Valencià, i és així que nosaltres proposem de fer un nou redactat, que seria: «que uneixen el Principat de Catalunya amb el País Valencià».

I, en segon lloc, un altre potser encara més evident i que celebrem que el portaveu del Grup proponent hagi dit que es tractés d'un error inicial, ja que es podria donar a entendre com si la nació catalana, en aquest cas, quedés reduïda a uns límits de moment quadriprovincials que esperem que, almenys en la seva quadriprovincialitat, tingui una durada més aviat modesta.

Per tot això, doncs —i per no allargar-nos més—, el nostre Grup farà costat a aquesta Proposició no de Llei, amb el benentès que ens agradaria de veure-hi reflectides aquestes esmenes nostres, en la mesura que això sigui possible, i, per altra part, considerant també que fóra bo que aquesta Comissió, com a reflex de la pluralitat política i cultural que representa aquest Parlament, se sumés a un esdeveniment històric que afecta no només els valencians, sinó el conjunt de territoris de la nació catalana.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod. Com que per dues vegades se n'ha parlat aquí del canvi d'una terminologia «nació catalana» per «Generalitat de Catalunya», jo vull fer avinent que si no hi ha una transaccional o alguna possibilitat —simplement per aquest desig—, això no és pas possible, per tant, aleshores en tot cas, com que veig que hi ha una altra esmena que potser pot fer possible això, en tot cas, quan arribi al seu moment ja fariem una petita suspensió i veuríem com això es pot arreglar.

Bé, aleshores, per defensar l'esmena de Convergència i Unió, el senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO: Moltes gràcies, senyor Presi-

dent. El nostre Grup parlamentari, que com és sabut és una coalició d'un partit nacionalista i d'un partit democrata-cristià, que l'any 1933 va definir els Països Catalans, ha vist amb satisfacció el text de la Proposta no de Llei de Celebració d'aquest 750è Aniversari de la Conquesta de la Ciutat de València. Aquesta Conquesta no és un problema que es pugués limitar a la ciutat de València; el fet que commemorem té un abast superior a la Conquesta de Ciutat de València; és l'acte del naixement del País Valencià, d'un tros especialment important dels Països Catalans, i —sense que aquí entréssim en una disquisició històrica— em fa l'efecte que no podem oblidar algunes de les característiques d'aquest acte inicial fundacional, que ajuden a entendre certes coses. Ajuden a entendre com, des del primer moment, hi ha certes dificultats i una certa duplicitat lingüística al País Valencià, i la preocupació del Rei Jaume I, doncs, de dotar d'una personalitat el País Valencià; una personalitat molt més democràtica i molt més avançada que un plantejament purament feudal, com estimaven un sector important de la noblesa, d'una banda del Principat de Catalunya i, sobretot, aragonesa. I tot això, tot això, que queda molt lluny, que queda molt allunyat, és un tema que jo penso que ha marcat la història del País Valencià. Nosaltres em penso que fariem molt bé d'adherir-nos i de demanar aquesta adhesió, i, sobretot, que es produeixi una continuïtat d'unes relacions que algunes vegades han estat difícils entre els governs de les dues generalitats, la valenciana i la del Principat de Catalunya. El Govern de la Generalitat de Catalunya, en els darrers temps, ha fet unes activitats ja conjuntament amb el de la Generalitat Valenciana, i nosaltres tindríem una gran satisfacció que això continués, molt en especial arran d'aquest fet que avui mencionem. Ens fa la impressió que això es podria dur a terme, sempre que quedés ben clar que nosaltres no fem cap mena de campanya de ficar-nos allà on no tenim jurisdicció, sinó d'una col·laboració, i una col·laboració que —hi insisteixo— ja està iniciada en part, però que caldria que es concretés en el tema de què parlem. I, fins i tot, nosaltres creiem que la Generalitat, el Govern de Catalunya hauria de fer també una commemoració aquí, al marge de participar en actes allà.

És en aquest sentit que nosaltres hem presentat una esmena; esmena que, en part, recull un problema tècnic que els propositants ja han demanat de solucionar, i que nosaltres no tindríem pas cap inconvenient, ans al contrari, que s'utilitzés la nostra esmena com a base per fer això i, sobretot, sobretot, doncs, posar en evidència aquesta disponibilitat de col·laboració, en prendre part en els actes tant al País Valencià com en els que es puguin organitzar en el Principat de Catalunya. En aquest sentit, nosaltres estariem molt satisfets que el Grup proponent es pogués fer càrrec de la nostra esmena i, aleshores, nosaltres, amb molt de gust, podríem votar-la. Em fa la impressió que, fins i tot, el fet que hi hagi unes esmenes ajudem al Grup proponent a resoldre aquest petit problema tècnic i que podria donar satisfacció, i em fa la impressió que aquesta Proposició no de Llei, que podria ser més que una Proposició no de Llei, hauria de ser, gairebé, una declaració institucional d'aquest Parlament —si és que tothom ho entén, no es que vulgui forçar el Reglament, ni modificar l'ordre del dia, en absolut— i que pogués ser satisfactòria per a tothom i que tingués l'adhesió unànime de tots els grups d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies,

senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Camps. Ja s'han defensat les dues esmenes. Ara, el que procediria és el posicionament dels grups que no han presentat esmenes, abans de donar la paraula al Grup que ha proposat la Proposició no de Llei. Per tant, pel Grup Mixt vol intervenir el senyor Martín Toribio? Té la paraula.

El Sr. MARTÍN : Si és possible, jo demanaria una prèvia —perquè s'ha fet una oferta del Grup proponent—, de si acceptava l'esmena de Convergència, la d'Esquerra, vull dir, crec que prèviament a pronunciar-nos, si li sembla bé, ens agradaria saber quina és l'opinió del proponent.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Martín Toribio, el pronunciament ha de ser al final. Ara s'ha de debatre el que hi ha escrit aquí, no el que surti després. En tot cas, després ja arbitrarem la mesura que sigui perquè, en aquesta transacció —si és que es produeix una transacció—, suposo que les persones que la faran, doncs, no tindran cap inconvenient que vostès ho vegin. Per tant...

El Sr. MARTÍN : Gràcies, President, gràcies per l'aclariment.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Pel Grup...

El Sr. MARTÍN : No, voldria fer el manifest per part de..., quin és el nostre posicionament.

El Sr. PRESIDENT : Mani?

El Sr. MARTÍN : Jo he demanat abans una prèvia a la meua intervenció. Ara la voldria fer, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ah! Ah!, molt bé, molt bé. D'acord. Em pensava que... Doncs, si vol posicionar-se, pot fer-ho. Gràcies.

El Sr. MARTÍN : Gràcies. Bé, tot i estar d'acord amb l'exposició de motius que es fa de forma preambular a la Proposició no de Llei, el CDS vol posar de manifest el desconcert que sobre l'efemèride del 750.^è aniversari s'està produint. I creiem que en demanar el seu vot al redactat que proposa la modificació de Convergència i Unió, col·laborem de la manera més positiva que les autoritats valencianes es vegin més abonades i obligades en el seu intent legítim i legal d'exaltar i recordar les seves pròpies essències.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. Ara podem donar la paraula al representant del Grup parlamentari Popular, el senyor Aleix Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula, doncs.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Gràcies. Sí. El nostre Grup participa, amb la voluntat expressada pel Grup proponent, que Catalunya i les seves institucions democràtiques s'adhereixin i participin en la celebració, la commemoració del 750.^è aniversari de la conquesta de València, atesos —com s'ha dit aquí reiteradament per part del Grup proponent i dels grups esmenants—, atesos aquests lligams d'ordre històric, cultural i lingüístic que existeixen entre Catalunya, la Comunitat Valenciana, les Illes i algunes regions del sud de França. Evidentment, aquesta voluntat, que tots compartim —i que a més és motiu de recordar una vegada més lligams que a tots ens omplen de satisfacció i d'orgull—, s'ha de fer de manera que no fereixi o interfereixi o incideixi en cap mena de possible eventual susceptibilitat per part d'aquella Comunitat a la qual

volem donar suport en aquesta efemèride, i, en aquest sentit, el redactat del Grup proponent, en el seu apartat primer, és perfectament assumible pel nostre Grup, sense cap mena de dificultat —ens sembla molt correcte.

Quant al segon apartat, al segon paràgraf de la Proposició no de Llei, fins i tot amb la correcció que deia el senyor Nualart, és a dir, que no seria «nació catalana» sinó «Generalitat de Catalunya» —cosa que també ens sembla una correcció positiva, perquè posa les coses en un context més precís—, creiem que un redactat més proper al que proposa el Grup de la majoria per part nostra seria més assumible. Nosaltres no hem presentat cap esmena, però volem concretar el nostre posicionament en el sentit que compartim i veiem favorablement el fet que, en fi... el que proposa el Grup d'Iniciativa, però seria el nostre desig que, perquè aquest acord pogués ésser unànime —i aquests tipus d'acords sempre és desitjable que tinguin aquest caràcter d'unanimitat—, s'arribés, per part del Grup proponent i dels esmenants —que són als qui correspon prendre l'acord—, a un redactat que, des del nostre punt de vista, seria desitjable que constés del primer paràgraf de la Proposició no de Llei d'Iniciativa i d'un segon paràgraf que es concretés en la línia que proposa el Grup de la majoria. Si això és així, el nostre Grup votarà favorablement i, fins i tot, jo diria que entusiàsticament aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Ara es podria posicionar el Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Fent-ho el senyor Dalmau, em perdonaran abans una prèvia : jo volia saludar el senyor Dalmau, l'Excel·lentíssim —que diu aquí— senyor Antoni Dalmau, per la seva incorporació a la Comissió de Cultura, que ens honora i, al mateix temps, ja que estem aquí, ho fariem una mica més humilment, a l'Il·lustre senyor Jaume Jané, que ja ho havia estat en l'anterior legislatura i que ara ha retornat a nosaltres. Per tant, dit això, dono la paraula al senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU : Gràcies per la paraula que m'atorga i també per les paraules amables que m'acaba d'adreçar.

Bé, nosaltres pensem que, en el fons, la Proposició no de Llei que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya, fins i tot més enllà del fet concret de la celebració del 750.^è aniversari de la conquesta de la ciutat de València, comporta també una segona intenció, de caràcter més general, segurament, que és, a través d'aquesta Proposició no de Llei, manifestar o posar en marxa un procediment, una iniciativa legislativa de suport i de reforçament dels lligams que existeixen entre els Països Catalans; és a dir, més enllà de l'anècdota concreta hi ha una intenció manifesta, em sembla, que a nosaltres ens sembla plausible, una bona intenció, digna de suport, a través d'aquesta Proposició no de Llei, ho repeteixo, d'estrener els lligams entre els Països Catalans. A nosaltres ens sembla molt positiva aquesta intenció, però també és cert que, a vegades, una bona causa pot ser servida amb un mal instrument, i seria una llàstima que la bona intenció o el caràcter, diguem-ne, positiu que nosaltres pensem que té aquesta Proposició no de Llei, pel seu redactat concret, aconseguís justament els efectes contraris d'allò que persegueix. I dic això no pas gratuïtament, sinó perquè qualsevol persona que segueixi amb una mica d'atenció allò que passa en el País Valencià sap que la millor manera, segurament, que té el Principat de Catalunya d'ajudar el reforça-

ment dels seus vincles amb el País Valencià i d'ajudar la causa de la cultura catalana és alimentar o contribuir, des d'aquí, a allò que els mateixos valencians facin en aquesta línia, més que no pas donar la impressió, des de Catalunya, de ficar-nos en el seu propi terreny, en allò que els correspon de fer a ells mateixos.

Per posar un sol exemple, que em sembla que és prou gràfic, aconsellaria als senyors diputats, si no l'han vist, que llegeixin una crònica que avui apareix en un periòdic barceloní, en el qual s'explica la polèmica terrible que s'ha produït al consistori de la ciutat de València pel fet que la majoria socialista, el Regidor de Cultura, va fer editar milers i milers d'adhesius i de tríptics d'una edició d'una cosa relacionada amb el *Tirant lo Blanc*, havent suprimit l'«h» final de la paraula «Blanc». El sol fet d'haver suprimit aquesta «h» ha motivat, per part dels grups conservadors del consistori valencià, ha desfermat una campanya terrible, amb l'aparició als balcons de la ciutat de València d'algun d'aquests regidors.

Coneixent, doncs, el clima polític que aquest fet anecdòtic ens manifesta, però que es repeteix assíduament a la ciutat de València, a nosaltres ens semblaria molt més aconsellable que, justament en benefici de la causa que em sembla que tots plegats podem perseguir i en la qual tots podem estar d'acord, seria millor un redactat de la Proposició no de Llei que mantingués respectuosament l'àmbit d'activitat propi de la Generalitat de València i, en canvi, la que és pròpia de la Generalitat de Catalunya.

En aplicació, doncs, d'aquest punt de vista, nosaltres, en relació concretament amb les esmenes que han estat presentades, voldríem manifestar que ens sembla molt bé la primera d'Esquerra Republicana, en el sentit de parlar del Principat de Catalunya, ja que això, conceptuament, ens sembla molt més ajustat a allò que cal dir, i, en canvi, en relació amb el segon apartat de la Proposició no de Llei, ens semblaria bo que el Grup proposant s'avingués al text que ha presentat el Grup parlamentari de Convergència i Unió, perquè ens sembla que manté igualment la voluntat de suport del Govern de la Generalitat en relació amb l'aniversari de la ciutat de València, i, en canvi, manté escrupolosament aquest àmbit de relació que políticament és oportú que prevalgui en l'actuació del nostre Govern.

En definitiva, doncs, ens sembla que una proposició no de llei que agafés el primer apartat del text presentat per Iniciativa de Catalunya amb la modificació —petita— d'Esquerra Republicana, i un segon apartat redactat tal com ho ha fet l'esmena de Convergència i Unió, seria perfecta i, en tot cas, correspondria absolutament als desitjos del nostre Grup parlamentari.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Dalmau. Ara correspondria al Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, al senyor Nualart, de dir si admet aquestes esmenes.

El Sr. NUALART : Senyor President, jo el que sollicitaria és una suspensió per parlar amb els grups esmenants, per si arribàvem a una transacció.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, doncs, fem una suspensió d'uns minuts per veure si trobem una transaccional.

(La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i catorze minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Aleshores, dono la paraula al senyor Nualart, Jaume Nualart.

El Sr. NUALART : Gràcies, senyor President. Després d'haver escoltat els portaveus dels grups parlamentaris i també de l'expansió en els grups esmenants, el Grup proposant entén que, atesa la importància d'aquesta Proposició no de Llei i que aquesta sigui aprovada per unanimitat, acceptaria l'esmena d'Esquerra Republicana al primer punt i, per tant, quedaria redactat de la manera següent : «El Parlament de Catalunya, com a organisme de representació democràtica del Principat, d'acord amb els intensos lligams històrics, culturals i lingüístics que uneixen el Principat de Catalunya amb el País Valencià, manifesta la seva adhesió a la commemoració del 750 Aniversari de la Ciutat de València.» I, pel que fa al segon punt, acceptaríem l'esmena de Convergència i Unió, i aleshores quedaria redactat, segons l'esmena de Convergència, que diu : «El Parlament de Catalunya dóna suport al Govern de la Generalitat en la voluntat de manifestar al Govern de la Generalitat de València la plena disponibilitat de col·laborar i prendre part, si escau, en els actes de celebració d'aquest 750 Aniversari tant al País Valencià com els que es puguin organitzar en el Principat de Catalunya.» Per tant, acceptades aquestes dues esmenes, quedaria redactat d'aquesta manera i el Grup proposant creu que és en interès que hi hagi una aprovació per unanimitat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. Suposo que ha llegit el text que correspon a les correccions ja lingüístiques, eh? Molt bé. Aleshores, ja vist això, podem procedir a la votació. No hi ha cap aclariment, diguéssim, no? Molt bé.

Aleshores, les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord... —ho votem en conjunt?, votem-ho en conjunt—, que estiguin d'acord amb les dues esmenes i amb el text que queda, havent substituït el text inicial per aquestes dues esmenes, que aixequin el braç.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei, amb una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya i una altra de Convergència i Unió, ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Podem passar ara al segon punt, que fa referència al debat i votació de la Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística, presentada pel Diputat senyor Manuel Nadal i Farreras, del Grup Socialista, i amb la signatura d'altres quatre diputats. Aquesta Proposició no de Llei té una esmena presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per defensar la Proposició no de Llei, el senyor Nadal té la paraula.

Proposició no de Llei sobre l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística

El Sr. MANUEL NADAL : La Llei de Normalització Lingüística fou aprovada per aquesta Cambra l'any 1983 i fins ara s'ha anat desenvolupant, ha anat progressant la seva aplicació amb el suport unànim de conjunt de grups d'aquesta Cambra. Jo crec que això ha de continuar així, i ens sembla que des de l'any 83 fins ara s'ha recorregut un camí, però no s'ha recorregut tot el camí que es podia haver fet. Ens trobem que hi ha una Disposició Addicional, en aquesta Llei, que preveu la possibilitat que el Govern de la Generalitat estableixi acords amb

l'Administració de l'Estat per tal de normalitzar la utilització del català en els registres. Aquest tema important ha anat avançant a poc a poc, però es troba en una situació que encara presenta dificultats importants per a aquells ciutadans que volen inscriure els seus fills en català o que volen obtenir actes d'aquest registre en català. El camí recorregut és important: per exemple, en l'àmbit dels registres civils es va introduir en un moment determinat, l'octubre del 87, la possibilitat de la utilització de la conjunció «i» entre els dos cognoms, tant pel que fa a les certificacions com al llibre de família; hi ha un Reial Decret del 8 de maig del 87 en què es modifica el reglament del Registre Civil, que facilita, possibilita la presentació de documents en català, sense traducció, en aquest Registre. Però malgrat aquests petits avenços, el ciutadà Salvador Estany, el gener de l'any 88, anà al Registre de Granollers i demanà una certificació en català, es trobà que aquesta certificació li fou denegada, i va observar que els documents que s'utilitzaven per a fer les declaracions de naixement o de defuncions, i els llibres on es prenia acta d'aquestes comunicacions, doncs, encara eren en llengua castellana. És evident, per tant, que s'ha avançat però no el suficient. Posteriorment, el 22 de maig del 88, sortia una ordre que introduïa els models en català per a la declaració de naixements i defuncions, però no així encara per als casaments ni tampoc per a la utilització de llibres ni de certificacions. I la situació actual, quina és? Doncs, per tant, que tenim documents en català per a defuncions, per a naixements, es poden comunicar al registre aquests naixements i aquestes defuncions en català, però s'han d'assentar en el llibre en castellà. I quan un ciutadà demana una certificació, la certificació s'extreu del llibre i, per tant, és una certificació en castellà. I si aquest ciutadà la vol en català, també ho pot fer, però a través d'una traducció de la certificació castellana i aquesta traducció la hi ha de portar el Govern de la Generalitat. Això és una situació una mica caòtica. I només s'accepta una certificació en català d'aquella inscripció registral que s'hagués fet en català, i que normalment respon al període republicà. Per tant, una situació una mica complicada que caldria resoldre. Això, pel que fa referència al registre civil.

Però, pel que fa referència al registre mercantil i de la propietat, les coses han avançat molt menys. I ens sembla que, si bé s'han fet algunes coses, caldria —i aquesta és la nostra voluntat— impulsar, des del Govern de la Generalitat, aquesta possibilitat d'acords que la Llei de Normalització Lingüística l'obligava a fer. I ens sembla que cal, per tant, que el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat s'asseguin, discuteixin els temes que hi ha pendents, i es busquin solucions que facilitin que els ciutadans puguin utilitzar amb normalitat la llengua pròpia de Catalunya.

Per tant, què hem de fer? Aquests acords, fonamentalment, haurien d'anar: primer, en la línia de modificació del Reglament del Registre Civil —que és un Reglament del 14 de novembre del 58, per tant, anterior al bloc constitucional i estatutari—; cal modificar aquest Reglament en la mesura que dificulta la utilització de la llengua catalana en aquests actes registrals i hem d'impulsar els acords en l'àmbit del registre mercantil i de la propietat. Jo penso que aquest és un desig compartit pel conjunt dels grups polítics que estem en aquesta Cambra i que espero que comptarà amb el suport unànimе d'aquesta Comissió.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. Hi ha una esmena —com he dit abans— que presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió; per defensar-la, el senyor Joan Descals.

El Sr. DESCALS: Gràcies, senyor President. Senyores diputades i senyors diputats, nosaltres, la nostra esmena consisteix —més que res— en dues puntualitzacions. La primera, en certa manera, doncs, el senyor Nadal ja l'ha anticipada quan ha dit que s'havia avançat però no el suficient... Per tant, nosaltres voldríem que el senyor Nadal, el Grup Socialista admetés de la nostra part el fet de posar les paraules «continui realitzant les actuacions necessàries». Com a complement de tot el que ell ha dit, hi ha hagut en aquests últims dies uns contactes molt seguits amb el Ministeri de Justícia. Per exemple, el 13 de setembre d'enguany, el Conseller de Justícia va estar a Madrid parlant d'aquests temes sobre el registre civil i d'altres aspectes, i reiterant allò que moltes vegades ja havia demanat que es fes; el dia 24 d'octubre hi va haver una carta del Director General recordant-li la visita del 13 de setembre i demanant la possibilitat d'una altra visita sobre el tema del registre de la propietat i mercantil, dels quals, també, ja se n'havien parlat altres vegades. Aquesta carta va ser contestada el dia 31 d'octubre pel senyor José Cándido Pazaes, que és el Director General de Registres i del Notariat, i la visita s'ha concretat, s'ha fet el dia 10 de novembre, o sigui —fa ara set dies—, hi ha hagut ja un principi d'acord sobre el tema de normalitzar les certificacions literals del registre civil i lliurar traduccions en català dels llibres. Hi ha en perspectiva noves visites per anar tractant tots aquests temes i intentar arribar, al més aviat possible, a un seguit d'acords.

I el segon aspecte de la nostra esmena fa referència al fet que els acords o els contactes s'haurien de tenir no amb l'Administració de Justícia, sinó amb el Ministeri de Justícia, perquè l'Administració de Justícia en aquest aspecte no pot dictar ordres que contemplin la normalització de l'ús del català en els registres; ha de partir del Ministeri de Justícia. Això —més que res— també, perquè fa referència a una altra actitud, actuació a través d'una carta des de la Direcció General de Política Lingüística, en certa manera dient, que hi havia una sensació de discriminació per part de la institució del Govern central, pel que feia a la llengua; un desacord perquè determinats aspectes de la resolució del 27 de juny del 88 no contemplava ni l'article 3 de l'Estatut ni l'article 7, i el que deia, ni tampoc la sentència del Tribunal Constitucional del 26 de juny de 1986, que estableix que l'àmbit de la cooficialitat és determinada per les comunitats autònomes i vincula els òrgans que depenen de l'Administració central. La carta és molt llarga; parla de la idoneïtat de les mesures preses; parla, també, de la inconstitucionalitat de la circular de l'1 de març del 84, que prescriu l'ús del castellà pràcticament arreu; el sorprenent oblit de la resolució per la Disposició Derogatòria Tercera de la Constitució i un seguit d'aspectes per demanar, finalment, que es modifiqui el contingut de la Resolució del 27 de juny de 1988 per incorporar el català a les actes del Registre Civil. I fent referència a la Disposició Transitòria Primera de la Llei, que la Direcció General de Registres i Notariat dicti els òrgans del Registre Civil, que són a Catalunya les directrius i les autoritzacions necessàries per elaborar un acord que serveixi perquè hi hagi una autèntica col·laboració.

Per tant, tot això significa que hi ha hagut una actuació i nosaltres demanem que aquesta hi continuï essent i, al mateix temps, que aquests acords que es prenguin serveixin per a dos aspectes. Primer de tot, per modificar les normes i, segonament, per remoure determinats obstacles. Això és el que —en síntesi— diu la nostra proposta, la nostra esmena i que, de fet, comparteix absolutament l'esperit de la Proposició no de Llei presentada pel Grup Socialista. Nosaltres voldríem que fos tingut en compte i que, si fos possible, fos acceptada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Descals. Ara podríem passar al posicionament dels grups que no han presentat esmenes i si ho vol fer el Grup Mixt, el senyor Joan Martín Toribio; té la paraula.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. El CDS comparteix el criteri que sobre normalització diu la pàgina número 7 dels *Quaderns de Treball*, número 19, de l'Institut d'Estudis Autònoms, que diu : «Respecte al concepte de normalització hi ha una coincidència en el fet que la idea de normalització implica una constatació del desequilibri temporal de l'ús de la llengua catalana en relació al de llengua castellana, i que la mateixa idea manifesta una intenció de superar la desigualtat existent.»

Si bé és cert, el CDS hem de constatar, en general, un satisfactori augment del nivell de creixement de la llengua catalana per part dels ciutadans de Catalunya, pensem que l'ús normal de la llengua catalana és encara llunyà. En matèria de normalització lingüística, pel que fa a l'Administració de Justícia, s'ha portat una activitat —al nostre entendre— poc decidida o de dubtosa eficàcia.

És per això que entenem l'esperit de la proposta, i anunciem el nostre vot favorable.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Josep Lluís Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President; senyores i senyors diputats. El registre civil ha conegut un lentíssim i creixent procés de normalització en alguns dels seus àmbits, com ja és conegut i ja ha estat dit aquí. Aquest procés, però, és gairebé imperceptible o inexistent tant en el registre mercantil com en el registre de la propietat, deixats des del punt de vista lingüístic, no sols de la mà de Déu sinó, en aquest cas, encara pitjor per les seves conseqüències sociolingüístiques, deixat de la mà de Pompeu Fabra. La diferència entre el registre civil i els altres dos registres esmentats deu raure, segurament, en el fet que —entre altres circumstàncies— en el primer cas, mentre el ciutadà és qui té accés directe al registre civil, n'és protagonista de la gestió; en canvi, pel que fa al registre mercantil i de la propietat l'accés es fa —de manera habitual— no a través dels ciutadans mateixos, sinó a través de mitjancers degudament qualificats. És urgent, doncs, d'avançar en la normalització de la llengua catalana en tots els àmbits de la vida pública i, en aquest sentit, són bones les converses que se'ns han anunciat i són bones també les cartes de les quals se'ns ha parlat, però cinc anys ja després de l'aprovació de la Llei de Normalització Lingüística, creiem que l'estadi oral i epistolar s'ha de veure ja superat i traduir-se en acords concrets; acords no només possibles i necessaris sinó, de manera molt determina-

da, obligatoris per a l'Administració catalana, segons diu el mateix articulat de la Llei de Normalització Lingüística ja que mentre, per una banda —encertadament també—, el Grup proposant ens fa referència a la Disposició Addicional, en canvi, creiem que hi ha una altra disposició en el text del mateix articulat molt més clara, evident i contundent, que és, justament, la que la segueix : la Disposició Transitòria Primera, en la qual queda palesa aquesta obligatorietat a la qual es refereix el nostre Grup, ja que aquesta Disposició Transitòria Primera diu, concretament, que : «Quant a l'Administració de l'Estat a Catalunya,» —a banda d'altres aspectes de la justícia, etcètera—, «la Generalitat ha de promoure acords amb els òrgans competents per fixar períodes d'adaptació similars.» Períodes que, en altres casos, i en articulats anteriors es xifraven en dos anys de termini màxim. Creiem que aquest aspecte hauria de ser també recollit, que hauríem ja de començar a temporalitzar els processos de normalització lingüística en els casos que això sigui més evident, fins arribar a aquell punt que la catalanització lingüística en el registre civil, mercantil i de la propietat passi de l'exotisme en què es troba ara, a la naturalitat i a la normalitat lingüística.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara el Grup parlamentari Popular; el senyor Aleix Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí, gràcies, senyor President. El nostre Grup comparteix també, en el cas d'aquesta Proposició no de Llei, l'esperit i la intenció d'aquesta, és a dir : la normalització plena del català a Catalunya, per aconseguir el que nosaltres considerem que és l'objectiu —o ha de ser l'objectiu— de la política cultural a Catalunya, és a dir, una plena normalització del català —com deia— i la consecució d'una societat plena i, naturalment, bilingüe en tots els seus aspectes i manifestacions, on els ciutadans puguin elegir lliurement la llengua en la qual es volen expressar. Per tant, nosaltres compartim plenament l'esperit i la intenció de la Proposició no de Llei.

Jo vull manifestar la meva preocupació —ara faig un parèntesi— sobre una manifestació que ha fet en el seu raonament l'Il·lustre Diputat d'Esquerra Republicana, quan comparava la mà de Déu amb la de Pompeu Fabra. Jo espero que això no sigui obrir el camí —com passava en l'imperi romà amb els emperadors difunts o a l'imperi xinès o al japonès—, un intent d'obrir un camí de divinització dels nostres prohoms, perquè, senyor Carod-Rovira, la modèstia...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Aleix Vidal-Quadras...

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí.

El Sr. PRESIDENT : ...jo l'escolto amb molt de gust, però, com a President, li haig de dir que s'ha de cenyir a la defensa..., no pot alludir a una altra intervenció que hagi fet un altre grup parlamentari. De tota manera, acabi la frase, perquè li falta..., hi ha una coma, acabi la frase... (*Remor de veus.*)

El Sr. VIDAL-QUADRAS : No, no, jo, senyor President, tot i agrair la seva comprensió, prefereixo ja no continuar-la, perquè vostè sap que la millor manera de destrossar una frase d'aquestes és interrompre-la... (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : De tota manera, jo li agraeixo igualment. Després la hi diré al senyor Carod-Rovira, privada-

ment, i els dos gaudirem del plaer de la conversa.

El Sr. PRESIDENT : I si em permet, jo vindré per escoltar-ho, també. Gràcies.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí, sí, està vostè convidat, senyor President. Bé, doncs, aleshores, tanco el parèntesi i continuo parlant del tema.

El nostre Grup, doncs, tot coincidint amb l'esperit i la intenció de la Proposició no de Llei creu que en el seu redactat —en el redactat del Grup Socialista— potser el seu caràcter massa telegràfic —jo diria que és d'un caràcter tan absolutament escarit i espartà—, que no recull alguna qüestió que en l'esmena del Grup de la majoria sí que es recull, per exemple, el fet que s'estan fent aquestes actuacions necessàries per aconseguir la modificació de les normes. En canvi, no crec que aquella part de l'esmena de la majoria, on es transpira un cert retret, aquest : «remoure els obstacles limitatius», «impedeixen», «dificulten»..., és a dir, hi ha un cert excés de paraules de caràcter negatiu, la qual cosa, evidentment, com que el Grup Socialista té vies de comunicacions fluïdes amb el Govern central, doncs, potser dificultaria l'acord.

És a dir, que, jo crec que..., el nostre suggeriment és que donant una redacció menys telegràfica a la proposta socialista, on es recollís la primera meitat de l'esmena de la majoria on es fa referència als esforços que s'estan fent, tindríem una redacció més adient per al fi que pretenem, que és que, efectivament, s'arribi ràpidament i feliçment a aquest acord amb el Ministeri de Justícia del Govern central.

Aquest seria el nostre desig; evidentment, els grups, tant el proponent com l'esmenant, el poden escoltar o no, i, si així fos, nosaltres votàriem a favor aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Aleix Vidal-Quadras, amb les meves disculpes per haver interromput una frase...

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Oh, no, no torni a començar ara, eh?

El Sr. VIDAL-QUADRAS : No, puc contestar?

El Sr. PRESIDENT : Ah, sí, sí, digui, digui.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Gràcies, molt amable. No, no, jo, simplement és que no coneixia les regles del joc. A cada Comissió, les regles del joc les fixa, en ús de les seves atribucions, el President, i als diputats l'únic que ens queda per fer és acatar-les. Jo em disculpo, no coneixia els seus punts de vista sobre les regles del joc; ja els conec, i jo li dono paraula que, a partir d'avui, seré un exemple de diputat disciplinat, que parlarà exclusivament del tema de què tractem.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Aleix Vidal-Quadras. Ara, el Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya : el senyor Ignasi Riera, té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. M'agradaria primer fer una referència a la correcció lingüística, perquè, si es fixen en el text de la Proposició no de Llei, hi ha una «a» que resulta estranya en la correcció. És a dir : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a complir», i era «a donar compliment a la Disposició Addicional», però, en canvi, ara queda «insta el Consell Executiu a complir a la Disposició Addicional», com si la «Disposició Addicional» fos un bar de la cantonada, cosa que no ens sembla tampoc del

tot just. Per tant, suposo que és una correcció tècnica que s'hauria de..., vull dir del tot baldera.

Dir, després, que volem agrair al Grup proponent l'interès per tal que la normalització lingüística a Catalunya no es converteixi en un acte necrofilic, i que ajudi justament l'acció de Govern a resoldre qüestions no solament tècniques, sinó també polítiques, que n'impedeixen la seva evolució, la seva normalització.

El nostre Grup està preocupat —i així ho ha dit en diverses ocasions— pels punts d'incompliment pràctic d'una Llei que va ser votada per la tècnica unanimitat de la Cambra, i, en aquest sentit —ho repeteixo—, que el camí iniciat pel Grup proponent de fer proposicions no de llei per instar l'Executiu, em sembla que és un camí que molts altres grups haurem de seguir en temes com d'altres punts de la Llei de Normalització Lingüística, com, per exemple, que el funcionariat, al cap de dos anys —la Llei és del 83—, parli normalment català i castellà i pugui atendre en català i en castellà en totes les instàncies, fins i tot en les dels governs locals, cosa que en aquests moments, evidentment, no passa.

A nosaltres ens agrada el text de la Proposició, i pel que fa al text de l'esmena, anava a dir que ens resulta, una vegada més, una mena de text divagatori, que se'ns fa difícil d'acceptar i d'entendre'l, i direm per què.

Hi ha massa vegades que anem provant dir que no. Ja acceptem que s'han fet gestions que no sabem quines són, i, per tant, aprovem que es continuïn fent actuacions necessàries, sense fixar mai períodes, sense dir exactament el que han significat fins ara les gestions fetes, el que s'ha aconseguit —que, això, ens ho pot explicar el senyor Descals, com ens ho ha explicat quan ens ha dit quines gestions han fet fins ara—, però, és clar, en el text d'una Proposició no de Llei, pot fer una mica la sensació que, si no hi ha un annex posterior —ja sé que l'annex són les paraules reproduïdes, en aquest cas concret, del senyor Descals—, pot quedar sempre com a una cosa així. És a dir, a nosaltres ens ha semblat que si comencéssim a fer proposicions d'aquest estil, d'instar a continuar fent, acabaríem dient : «El Grup d'Iniciativa per Catalunya, amb el suport a aquesta Proposició no de Llei, continua instant el Consell Executiu, o continuarà instant, de manera continuada, davant la instància pertinent...», etcètera.

De tota manera —ho repeteixo—, si aquesta esmena és aprovada pels altres grups, i l'aprovació d'aquesta esmena pogués portar-nos novament a la unanimitat en aquesta Proposició no de Llei, repeteixo que l'acceptàriem, perquè considerem que les nostres opinions sobre aquesta esmena tenen menys valor que el caràcter unànim que pogués tenir l'aprovació d'aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Ignasi Riera. Ara, el Grup Socialista podria manifestar el seu punt de vista sobre l'esmena.

El Sr. MANUEL NADAL : Sí. El Grup Socialista ha escoltat el conjunt d'intervencions, sobretot les intervencions del Grup esmenant, del Grup de Convergència i Unió, majoritari a la Cambra, i ens sembla que dins els raonaments del Grup de Convergència i Unió hi ha un parell d'elements —que potser són els més significatius— amb els quals podríem tenir un acord més gran o més petit.

És a dir, ens sembla que hi ha una modificació important —que és evident que hem d'acceptar—, que és el fet que els acords s'han d'establir amb l'Administració de l'Estat, no amb l'Administració de Justícia, almenys és una modificació substancial important que nosaltres hauríem d'acceptar. El que passa és que a nosaltres ens sembla que és també molt substancial, dins la nostra proposta, dins la nostra Proposició no de Llei, el fet que aquests acords són per donar compliment al que diu la Disposició Adicional de la Llei de Normalització Lingüística, i, a més, que s'han d'establir, aquests acords, perquè d'alguna manera puguem conèixer profundament què s'està fent, i que no ho haguem de conèixer, doncs, cada vegada que es fa una Proposició no de Llei sobre aquests temes.

Per tant, d'acord amb la voluntat jo diria del conjunt de grups de la Cambra, de buscar una fórmula que contingui els elements principals de la proposta del Grup Socialista i del Grup esmenant de Convergència i Unió, hi ha una esmena transaccional —que hem parlat amb el Grup de Convergència i Unió—, que em sembla que amplia el contingut de la Proposició no de Llei, no és tan telegràfic. Parla del fet que el Govern, el Consell Executiu, ha fet ja algunes realitzacions; es parla que s'han d'establir acords per complir la disposició de la normalització lingüística, i, per tant, ens sembla que aquesta esmena transaccional pot ser la que ens porti a la unanimitat de la Cambra.

L'esmena transaccional diu el següent —amb algunes modificacions lingüístiques que s'han produït en aquests moments—; diu : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat per tal que continuï realitzant les actuacions necessàries per complir la Disposició Adicional de la

Llei 7/83, de Normalització Lingüística, per aconseguir acords per a la modificació d'aquelles normes que impedeixen o que dificulten l'ús normal de la llengua catalana en els registres civils mercantils i de la propietat, i per remoure els obstacles que limiten l'esmentada normalització.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Si pot passar a la Mesa aquesta transaccional? *(Pausa.)* Hi ha algun grup parlamentari que vulgui que se li torni a llegir la transaccional? Hi estan d'acord? Podríem passar a la votació?

Aleshores, votariem la Proposició no de Llei..., exactament la transaccional i prou. És a dir que això seria el que canviaria el text original, no?

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb aquest text transaccional?

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Jo, abans d'acabar, i abans de fer el que és habitual en aquestes sessions que fem, voldria felicitar de veritat tots els grups parlamentaris, per la seva actitud en relació amb aquestes dues proposicions no de llei, que tenen molt a veure amb la vida nacional de Catalunya, i, sobretot, en aquesta última, perquè s'han vist en tots els grups les ganes de continuar aquest consens, que jo diria que és un consens, en aquest sentit, dintre de la legítima discrepància que es pugui tenir fins i tot en temes lingüístics, però és un consens que només pot beneficiar-nos.

(La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i dos minuts.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

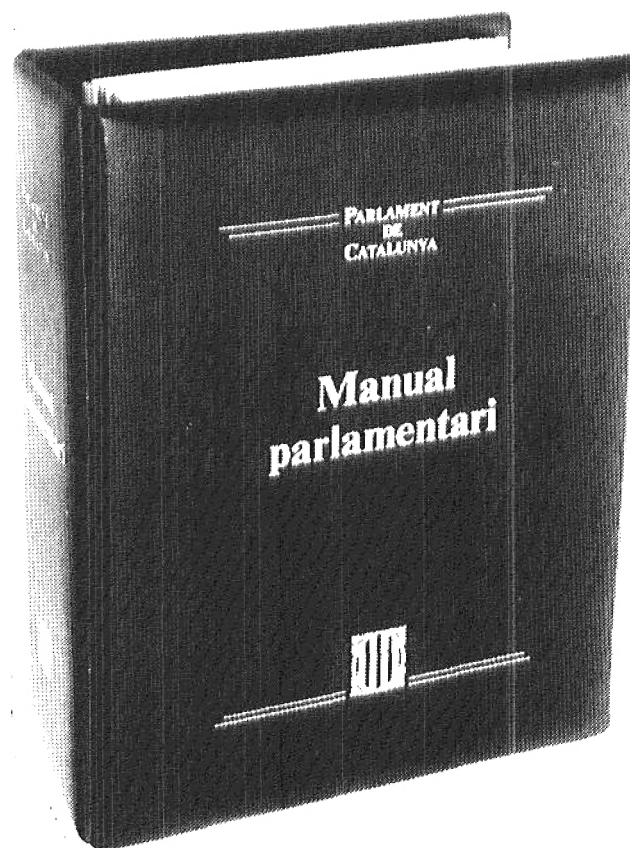
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- Normes bàsiques
 - Constitució Espanyola
 - Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - Lleis Orgàniques de l'Estat
- Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - Resultats Electorals
 - Diputats de la Legislatura Actual
 - Grups Parlamentaris
- Els òrgans de la Cambra
 - El Ple del Parlament
 - El President i la Mesa del Parlament
 - Junta de Portaveus
 - Diputació Permanent
 - Comissions Parlamentàries
 - Comissions permanents legislatives
 - Comissions permanents no legislatives
 - Comissions de legislatura
 - Comissions creades per llei
 - Comissions d'investigació
- Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - Estatuts de Règim i Govern Interior
 - Normes Complementàries de Règim Interior
 - Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - Organigrama dels Serveis del Parlament
 - Gabinet de Presidència
 - Oficialia Major del Parlament
 - Serveis Generals
 - Servei d'Ofidoria de Comptes i Caixa
- El treball parlamentari
 - Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - Índex de Tramitacions
 - Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- Directorí institucional
 - Generalitat de Catalunya
 - Administració de l'Estat a Catalunya
 - Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - Altres Institucions de Catalunya
 - Institucions i Administració Central de l'Estat
 - Parlaments i Govern Autònoms
 - Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté: A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític) A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític) A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític) A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític) A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític) A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté: A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté: A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. — La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció s'acaba, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
2. — La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
3. — El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
4. — L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

desitja subscriure's al {
☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ { BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/xec al portador)

....., de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona